

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Murcia (Spanien) den 30 juli 2008 – Aurelio Choque Cabrera mot Delegación del Gobierno en Murcia

(Mål C-348/08)

(2008/C 260/17)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Murcia

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Aurelio Choque Cabrera

Svarande: Delegación del Gobierno en Murcia

Tolkningsfrågor

Ska fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen och särskilt artikel 62.1 och 62.2 a, liksom Europaparlamentets och rådets förordning nr 562/2006 ⁽¹⁾ av den 15 mars 2006 om en gemenskapskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna), särskilt artiklarna 5, 11 och 13, tolkas på så sätt att de utgör hinder för en reglering, såsom den som utgörs av de aktuella nationella bestämmelserna och den rättspraxis genom vilken dessa har tolkats, som gör det möjligt att ålägga "tredjelandsmedborgare" som inte innehar handlingar som berättigar inresa och vistelse i Europeiska unionen böter i stället för att avvisa dem?

⁽¹⁾ EUT L 105, s. 1.

Överklagande ingett den 30 juli 2008 av WWF-UK Ltd av det beslut som förstainstansrätten meddelade den 2 juni 2008 i mål T-91/07, WWF-UK Ltd mot Europeiska unionens råd

(Mål C-355/08 P)

(2008/C 260/18)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: WWF-UK Ltd (ombud: R. Stein, Solicitor, P. Sands och J. Simor, Barristers)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens råd, Europeiska gemenskapernas kommission

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva beslutet av den 2 juni 2008 och avvisa WWF:s talan vid förstainstansrätten, och
- förplikta rådet och kommissionen att ersätta WWF:s rättegångskostnader i domstolen och förstainstansrätten.

Grunder och huvudargument

- 1) Förstainstansrätten fann felaktigt att WWF:s rätt att såsom medlem av RAC delta i beslutsförfarandet och rådets skyldighet att beakta dess åsikter innan den vidtog de relevanta åtgärderna, inte var tillräckligt för att anse att WWF var "personligen berörd" med avseende på artikel 230 EG. Förstainstansrätten fann felaktigt att WWF inte hade någon rätt att föra talan, och att en sådan rätt endast tillkom RAC och inte dess medlemmar.
- 2) Förstainstansrätten fann felaktigt att även om WWF skulle ha haft rätt att föra talan, hade ett rättsligt skydd av denna rätt inte varit avsett att tillvarata WWF:s processuella rättigheter och var därför inte nödvändigt. Det är fel att angripa frågan om rätt att föra talan på detta sätt. Under förutsättning att det kan visas att en sökande är "direkt och personligen berörd" kan vederbörande ifrågasätta den relevanta åtgärdens lagenlighet, vilket är vad WWF gjorde i förevarande fall. WWF:s rätt var inte begränsad till felaktigheter i förfarandet såsom förstainstansrätten har påstått.
- 3) Förstainstansrättens beslut fattades i strid mot rätten till en rättvis rättegång. Förstainstansrätten avslutade förfarandet efter att ha mottagit kommissionens yttrande av den 21 november 2007, trots att förstainstansrätten hade godtagit den 27 september 2007 att WWF skulle ges möjlighet att besvara samtliga yttranden från kommissionen. WWF nekades tillstånd att besvara kommissionens yttrande. WWF inkom trots allt med anmärkningar, men dessa beaktades inte av förstainstansrätten då denna fattade beslutet, i vilket det inte hänvisas till WWF:s svarsanmärkningar till kommissionens yttrande. Förstainstansrätten har följaktligen begått en klar överträdelse av naturrätten och rätten till en rättvis rättegång.